

MİYASE SERTBARUT
**KÜÇÜK
KARA ROBOT**

Resimleyen:
Cem Kızıltuğ

MİYASE SERTBARUT

**KÜÇÜK
KARA ROBOT**

Resimleyen: Cem Kızıltuğ

KÜÇÜK KARA ROBOT

© 2023, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Miyase Sertbarut
RESİMLEYEN: Cem Kızıltuğ
EDİTÖR: Burhan Düzçay
SON OKUMA: Barış İnce
GRAFİK UYGULAMA: Sezer Gök

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malhköy, Temelli/Ankara
Tel: 0312 284 18 14

Birinci Baskı: Ekim 2023 (3000 adet)

ISBN: 978-605-285-824-0

Yayınevi sertifika no: 45041

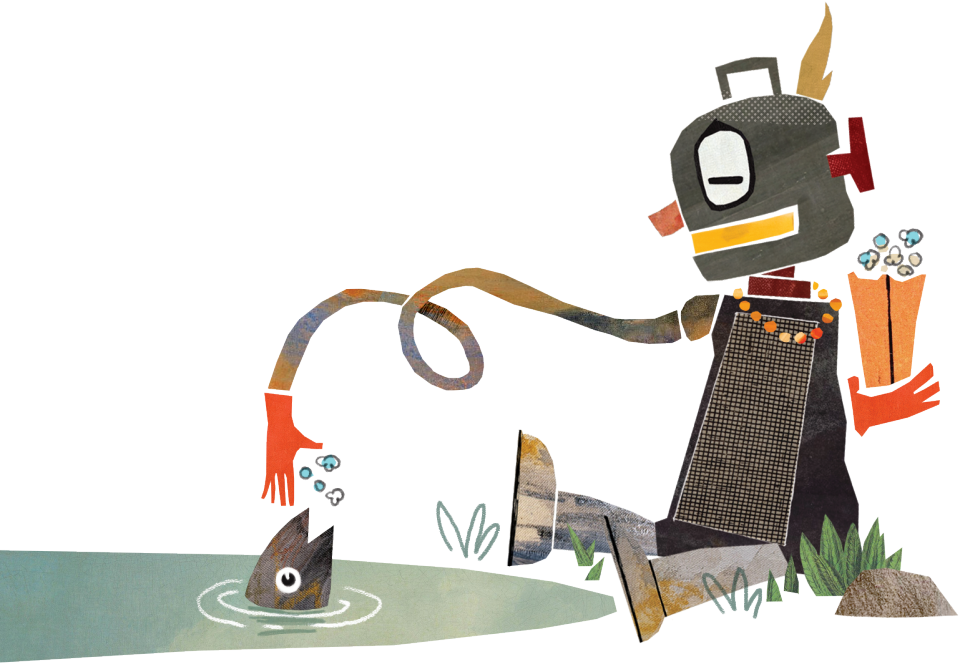
Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

MİYASE SERTBARUT

KÜÇÜK KARA ROBOT

Resimleyen: Cem Kızıltuğ

tudem

Miyase Sertbarut

1963 yılında Ceyhan'da doğdu.

Keloğlan, Jules Verne, Orhan Kemal ve Karabaşlarıyla büyüdü.

Okula giderken hep karnı ağrıyordu.
Yani o öyle zannediyordu...

Gazi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı
Bölümünü bitirdi, yine karnı ağrıyordu.

Öğretmenlik yaptı, karnının ağrısı geçmiyordu.

Yazmaya radyo tiyatroları ile başladı. Öykü,
roman, masal türlerinde yapıtlar verdi.

Karnının ağrısı geçti. Kitapların
bütün ağrılara iyi geldiğini düşünüyor.

Yazarın *Komşumuz Çok Acayip* adlı romanı
2013 yılında Gülten Dayıoğlu Çocuk ve Gençlik
Edebiyatı Vakfı ödülünü almıştır. *Sınavsız
Hava Sahası* adlı oyunu pek çok okulda
sahnelenmektedir. Diğer kitaplarından bazıları:
Ünsüz Youtuberın Günlüğü, *Koşkent'in Kayıp
Çocukları*, *Gizli Bahçe Masalları*...

Tudem Yayınlarından çıkan kitapları:

İlk okuma:

Emre ile Cemre (10 kitap)

Masal:

Bir Dilek Tut, Akvaryumdaki Denizkızı

Öykü:

Kırmızı Kartal, Üç Kardeşin Kitabı, Tuna'nın Büyülü Gemisi
Yangın Tüpyükle Uçan Çocuk, Saat Canavarı, İkizler İz Peşinde

Roman:

Sarı Maymun, Kaçak Köpek Biber, Yalancı Portakal, Yılkale
Sınıfta Kalanlar Okul Açtılar, Yuan Huan'ın Kulübesi, Kimsin Sen?
Sisin Sakladıkları-1, Sisin Sakladıkları-2 Ortak Ruh
Kapiland'ın Kobayları, Kapiland'ın Karanlık Yüzü
Kapiland'ın Kıyameti, Kapiland'ın Külleri
Çöp Plaza-1, Çöp Plaza-2 Hayaller Hawaii
Ara Âlem-1 Tarlakoz'un Tuzağı, 2-Yasak Oyun, 3-Yeniden Doğuş
Buz Bebekler, Gerçekle Büyüme Düşlerle Yürüme
Bir Gün Herkes..., Yapay Zekânın İsyanı
İki Robot Fabrika Hatası, Küçük Kara Robot

Delidolu Yayınlarından çıkan kitapları:

Çocukluğumun Tanrısı Piper Pa-25 (roman)

BÖLÜMLER

AY TUTULMASI ... 7

JENERATÖR JENA ... 21

SABIR ... 32

AY IŞIĞI PARKI ... 46

BOLİ'NİN BABASI ... 61

İLK ADIM ... 73

HURDALIK ... 85

Samed Behrengi'nin ölümsüz anısına, saygıyla.

AY TUTULMASI

Küçük Kara Robot'un boyu bir metre kadardı. Ama kollarını iki metre kadar uzatabiliyordu. Böylece cam silmek onun için pek zor olmuyordu. Ayaklarının altındaki dönen disklerle süpürme ve silme işini de kolayca yapıyordu.

Rengin diğer robotlar gibi gri değil de siyah olmasının özel bir amacı yoktu. Yapıldığı fabrikada boya tankı doğru rengi tutturamadığı için böyle kalmıştı. Fabrika şefi onu yeniden boya bandına göndermek istemedi, çünkü böyle tekil sorunlar başka işleri aksatıyordu. Şef, çocukken okuduğu bir kitabı hatırladı: *Küçük Kara Balık...* Kendi kendine gülümsedi.

“Bizimki de Küçük Kara Robot olsun.” diye mırıldandı. “Kim bilir, belki bu robot da Küçük Kara Balık gibi dünyayı merak eder.”

Bu hâliyle satmak zor olacağından fiyatını biraz indirdi. Müşteriye sevimli görünsün diye boynuna renkli boncuklardan bir kolye geçirdi. Kolyeyi yeterli görmemiş olacak ki kulağına kuş tüyünden yapılmış bir küpe vidaladı.

Küçük Kara Robot satış standına giderken şefin sözleri kulağında çınladı durdu:

“Kim bilir, belki bu robot da Küçük Kara Balık gibi dünyayı merak eder.”

Sortik Otelinin müdürü, robot mağazasında dolaşırken onu fark etti. “İlginç görünüyor. Müşterilerin hoşuna gider.” diye düşündü. Fiyatı da ucuz bulunca fırsatı kaçırmak istemedi. Böylece kolyeli ve tek küpeli, üstelik de siyah renkli robot, otele gidecek araca bindirildi.

Küçük Kara Robot otelin lobisinde çalışmaya başladı. İsmi kayıtlarda böyle geçse de herkes ona Robi diyordu. Çalışma arkadaşları Robi’nin farklı olduğunu daha ilk günden anlamışlardı. Farkı renginden, kolyesinden ve kuş tüyü küpesinden kaynaklanmıyordu. Küçük Kara Robot her şeyi merak ediyor, durmadan soru soruyordu. Kahve makinesinin nasıl çalıştığını anlayabilmek için dakikalarca ona bakıyordu. Robot garsonlarla insan garsonların ellerindeki tepside neler var inceliyordu. Otele girip çıkan insanlara kameradan daha fazla dikkat ediyordu.

Robi’nin meraklı hâli diğerlerini şaşırtsa da bir süre sonra onu ciddiye almamaya başladılar. Sorularına baştan savma yanıtlar verdiler. Hatta aptalca şakalarla kalp kırıcı bile oldular. Bu yüzden işe başladığının üçüncü günü Robi, burasının kendisine göre olmadığına karar verdi. Hayatına heyecan katacak başka şeyler bulmalıydı.

O gece saat 21’de Ay tutulması olacağını öğrendiğinde içindeki heyecan tazelandi. Terasa çıksa bu doğa olayına tanıklık edebilirdi. Dünya’nın gölgesi acaba Ay’ın üzerinde nasıl görünecekti?

Müşterilerin çoğu daha sabahtan, teras katına çıkacaklar listesine ismini yazdırmıştı. Herkes çok heyecanlıydı. Otelin

müşterisi olmayanlar bile yukarıya çıkabilmek için müdürle görüşüp izin koparmışlardı. Bazıları teleskoplarını, dürbünlerini erkenden hazırlamıştı. Bütün bu araçlar olmadan da izleyebilirlerdi ama bu olağanüstü durumu yakından görmeyi daha heyecan verici buluyorlardı. Dünya'nın, Güneş'in önüne geçmesi, Ay'ın üzerinde kızıl gölgeler belirmesi her zaman rastlanan bir şey değildi.

Otele girenlerin sayısı arttıkça lobideki yeşil halı hızla kirlendi. Tozlu ayakkabı izleri, yaprak kırıntıları, üzerine basılmış bir sakız, peçete parçası, kürdan... Robi aralıksız çalışmak zorunda kaldı. Temizliği bitirince asansöre yöneldi, çağrı düğmesine bastı. Asansör herhangi bir tepki vermedi. Belki düğmede temassızlık vardır diye yeniden ve daha kuvvetli bastı. Tahmininde yanılmıştı, düğme sağlamdı. Fakat kurallar vardı. Asansörün sağ tarafındaki bölmeden uyarıcı tonda bir ses geldi:

“Sana kapıyı açamam ufaklık.”

“Nedenmiş o?”

“Çünkü sen lobi robotusun, başka yere gidemezsin.”

“Lobi robotu olduğumu biliyorum. Terastaki Ay tutulmasını ben de izlemek istiyorum. Sonra yine aşağıya inerim. Lütfen Rosör!”

“Amma da romantiksin, sana ne Ay tutulmasından!”

“Romantik falan değilim, Dünya'yı, Güneş'i, Ay'ı merak ediyorum.”

“Senin dünyanın lobi, fazlası işine yaramaz! Sana kapıyı açarsam kuralları çiğnemiş olurum. İşim gücüm var Robi, hadi oyalama beni.”

Robi asansörün kapısından uzaklaşıp kahve makinesinin yanına gitti. Onunla dertleşebileceğini düşünmüştü. Kahve makinesi dört teker üzerinde hareketli bir mekanizmaydı. Müşteriler yorulmasın diye ayaklarına kadar gidiyor, kahve sunumunu öyle yapıyordu. Tam elli çeşit içecek hazırlayabilecek kapasiteydi.

“Bu gece Ay tutulması olacakmış, haberin var mı?” dedi Robi. “Herkes terasa çıkıyor.”

Kahvemat güldü. “Ayı da mı terasa çıkmış!”

Bu konuşmayı x-ray cihazı da duydu, kahkahayı patlattı.

“Robi!” diye seslendi. “Bugün kapıdan geçen herhangi bir ayı olmadı! Tutulma olmayacak.”

“Çok basitsiniz!” dedi Robi. “Şakalarınız aptalca.”

“Sen de fazla meraklısın, terasta olup bitenlerden sana ne! İşini yap.” dedi Kahvemat.

“Merak etmenin nesi kötü? Merak etmezsen hiçbir şey öğrenemezsin. Bu gece lobinin tavanına değil, gökyüzüne bakmak istiyorum. Hayatımda yenilik olsun istiyorum.”

“Yani bizim hayatımızı sıkıcı mı buluyorsun?” dedi Kahvemat.

“Evet, bütün gün kahve sunuyorsun ve bunu durmadan tekrar ediyorsun, hayatında hiçbir yenilik yok.”

“Hiç olmazsa sorularıyla kimseyi bunaltmıyorum.”

“Ne yani, ben sizi bunaltıyor muyum?”

Buna biraz ötedeki x-ray yanıt verdi.

“Tabii ki bunaltıyorsun. *Bu kablo nereye gidiyor, şu nasıl çalışıyor? Otelin havalandırma bacası var mı? Her katta kaç oda*

var? Sanki oteli teftiŖe gelmiŖ gibisin.”

“Ama ben... Ben gerçekten bilmek için soruyorum.”

Bu sırada iek sulama dronu idron, Robi'nin baŖının üzerinde tur atmaya baŖladı. O da tartiŖmaya katıldı.

“Senin dıŖın da, için de tuhaf. Ŗu hâline bak, hayatımda ilk kez küpeli robot gördüm. Bir de kolyen var tabii. Bu acayiplik içine de yansımıŖ.”

Küçük Kara Robot, idron'un her an kendisine su pskr-teceğini dŖnerek ondan uzaklaŖtı. X-ray cihazına yaklaŖtı. Ray, diğer robotlardan biraz daha anlayıŖlı gibiydi.

“Bugün çok insan geçti bu kapıdan, değil mi?”

“Evet, tam 102 kiŖi.” dedi x-ray.

“Harika! Saydığına göre sen de benim gibi meraklısın. Yani farklı deęilmiŖiz.”

“Merakımdan saymadım ŖapŖal. Otomatik olarak kaydediyorum zaten. Allah aŖkına, senin programını kim yaptı? Bak elli yıldır bu otelin x-rayiym bugüne kadar senin gibisini görmedim. Soru, soru, soru... Bilsen ne olacak, senin iŖin toz almak. Robotlar merak etmez, soru sormaz. İŖini yapar ve sorulara cevap verir. Robi, sen arızalısın ve bunun farkında değilsin.”

“Beni neden anlamıyorsun Ray? Dünyada olup biten her Ŗeyi merak ediyorum.”

X-ray o sırada içeri giren mŖterinin bavulunu kontrol etmeye baŖladıęından Küçük Kara Robot'un dediklerine kulak asmadı.

Söylediklerinin dinlenmedięini anlayan Robi, iki karıŖ ötesindeki zeytin çekirdeęini yuttu. Sonra bu çekirdeğin

nereden geldiğini düşünmeye başladı. Kahvaltı salonundan birinin ayakkabısına yapışmış olarak lobiye geldiği kesindi, ya daha öncesi? Robi daha öncesini hayal etmeye çalıştı. Tabii ki bu zeytin tanesi bir ağaçta büyümüş olmalıydı. Başlangıçta çiçektir, sonra meyveye dönüştü. Olgunlaştıkça rengi değişti, yeşil rengi kızılaştı, siyahlaştı, acılığı azaldı. Sonra işçiler geldi, kadınlı erkekli işçiler, belki robot işçiler... Zeytinleri topladılar. Belki çalışırken şarkı da söylediler.

Küçük Kara Robot, sanki o uzak tepelerden kulağına bir melodi gelmiş gibi hissetti. Keşke buradan çıkıp gidebilseydi, şarkıyı takip etseydi. Belki de çok uzakta değildi, birkaç bina sonra bir tepe, tepede zeytin ağaçları... Kim bilir, karnındaki toz haznesinde duran çekirdeğin annesi de o ağaçlardan biriydi. Başını aşağıya eğip toz haznesine baktı. Zeytin çekirdeğine seslendi:

“Hey, anneni bulmamı ister misin?”

Tabii ki çekirdekten ses gelmedi, onu kendisi seslendirdi:

“Evet isterim. Annem güneşi, yıldızları, bulutları seven biriydi. Tüm zeytin ağaçları onu severdi.”

“Annen, Ay tutulmasını izlemiş midir?”

“Ohoo, hem de kaç kez!”

Robi seslendirdiği çekirdeğin sözleri üzerine yine kendi hayatını düşünmeye başladı. Bir kez bile Ay tutulmasını izleyemeden ömrünü tamamlayacak mıydı? Hurda hâline gelene dek bu otel lobisinde temizlik işçisi olarak mı kalacaktı? Göreceği şeyler çok sınırlıydı. Resepsiyon, kahvaltı

salonu, döner kapı, kahve makinesi. Duyacağı sesler de sınırlıydı. Tıkırtılar, sinyaller, kredi kartı bip bipleri, x-rayden gelen hışırtılar, dron vızıltıları. Oysa bir tepede olsa. Tepeye çıkamasa bile bir parkta otursa... Kuş sesleri, yağmur tıptıpları, yaprak çıtırtıları, rüzgârın bazen uyandıran, bazen uyutan nefesi... Robi bulunduğu noktada kendini bir tutuklu gibi hissetti.

Ellerinde bavullarla, çantalarla içeri girenlere imrenerek baktı. Demek ki yolculuk yapmışlardı, başka bir şehirden çıkıp buraya gelmişlerdi; belki uçakla, belki otobüsle, belki de kendi arabaları vardı. Onların yerinde olmayı çok isterdi. Kendisi otelin bahçesine bile çıkamamıştı.

Küçük Kara Robot böyle düşünürken bir kedi otel kapısından içeri girdi. Kuyruğu bayrak direği gibi havadaydı. X-rayin kemerli kapısından geçmemiş, cihazın arkasındaki boşluktan içeri süzülmüştü. Sarmaş, otel müdürünün kedisiydi. Her yere girip çıkma, her yerde gezinme ve her yerde uyuma hakkı vardı. Müşterilerin odası hariç elbette. Kedi yaklaştı, Robi'yi kokladı ve kahvaltı salonuna doğru ilerledi. Zaten genellikle karnı acıkınca otele gelirdi.

Robi, x-raye kediyi işaret etti.

“Ne kadar şanslı. Dışarıda kim bilir neler yaşıyor, neler görüyor?”

“Başkalarıyla ilgilenmeyi bırak Robi. Dedikoducu insanlara benziyorsun.”

“Dedikodu değil bu Ray. Bazen sohbet ederek öğrenilir.”

“Laf laf laf...” dedi Ray.

MİYASE SERTBARUT

KÜÇÜK KARA ROBOT

Bir otel lobisinde temizlik görevine atanan Robi, her robot gibi işini yapsa da kendisine çizilen sınırların ötesini merak etmesiyle diğer robotlardan ayrılır. Otelden kaçıp özgürlüğünü kazanır ancak tanımaya başladığı dünyanın zorluklarıyla ve haksızlıklarıyla da tanışır.

Bilim kurgu ve fantastiğin iç içe geçtiği bu heyecan dolu hikaye; merak, sorgulama ve keşfetme coşkusuyla zevkli bir okuma serüvenine dönüşüyor.

ISBN: 978-605-285-824-0

9 786052 858240